59e jaargang. — No 51 8 Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden Zaterdag, 20 juli 1912.

Men schrijft in te Tongeren bij **H. Collée**, uitgever en eigenaar van dit blad.

DE POSTRIJDER verschijnt s woensdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, te Tongeren.

Telefoon N° 12

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :
Twee maal per week, 4 fr. per jaar.
Een maal » 3 »
Een blad afzonderlijk 10 centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels, vooraan of binnen in het blad : 1 frank den drukregel.

EERSTE BLAD

Kort en goed !

Staatsminister Van den Peereboom heeft in den Senaat in eenige woorden geantwoord aan de liberale schreeuwers die door het woord « bedrog » den uitslag der kiezing von 2 Juni willen uitleggen.

« De uitslag der kiezing, zoo sprak hij in de openingzitting van verleden week, — is niet toe te schrijven aan bedrog, maar aan de verontweerdiging van het kiezerskorps, over het gedrag bijzonder van het liberalismus. Het kiezerskorps heeft de politiek van het liberalismus willen veroordeelen die hierin bestond :

» Alle principen afstaan en alles toegeven aan het socialismus. Het liberalismus heeft zijne wapens neergelegd en toen zich ketenen laten aandoen door de socialisten. Het volgt gedwee de leiders van de socialistische partij, met welke zij niets gemeen heeft buiten den haat tegen den Katholieken Godsdienst.

» 't Is daarom dat de katholieken den heerlijken triomf behaald hebben den 2 Juni.

» Ook zal de katholieke Regeering haren tijd niet verspillen met te luisteren naar al dat liberaal geschreeuw, maar zich dadelijk aan 't werk zetom haar program uit te voeren, bijzonder op het terrein der sociale werken. Willen de liberalen wijs en voorzichtig en politieke mannen zijn in den echten zin, dan kunnen zij een handje helpen aan die sociale wetten. Wat de politiek betreft van het ministerie, deze zal hierin bestaan : Het land regeeren volgens de wetten der rechtvaardigheid en der gematigheid. »

Er kon niet beter gesproken worden.

Welke onzijdigheid !

Hoe het socialistisch dagblad *Le Peuple* de onzijdigheid verstaat blijkt weeral uit de volgende regelen :

« Aan de Socialistische Schepenen

» 't Is nu tijd om de boeken voor de prijsuitdeelingen bestemd, aan te werven. Laat niet toe dat men voddenboeken aankoope. Vraagt den kataloog van eenige uitgelezen werken in den boekhandel van de « Maison du Peuple. »

Wat vindt men zooal in den boekhandel van *Le Peuple* ?

Boeken die den Godsdienst willen uitroeien en verdelgen ! Boeken die de maatschappij en het Koninkdom willen omverwerpen ! Boeken die de driften aanvuren en doen ontvlammen ! En in zulke boeken zouden de kinderen hun onderwijs moeten zoeken.

Men ziet dat van duivelsknechten niets dan duivelswerken voortkomen.

Overtelling der stembrieven.

FIASCO DER OPPOSITIE.

Wij lezen in het *Handelsblad* van Antwerpen :

De eerste commissie, die meedeeling gevraagd had der stembrieven van Limburg en van Turnhout, heeft al genoeg van dit nazicht, al is er nog geen band gestoken aan de kaesen, waarin de stembrieven van Hasselt en Tongeren-Maeseyck geborgen zijn.

Tot hiertoe zag zij al de stembrieven na van 't kanton Turnhout en die van het kanton Westerloo.

Op 25,000 stembrieven heeft zij er 20 op zij gelegd, al is 't hoegenaamd niet zeker dat men ze vernietigen zal.

Welnu, om den uitslag te veranderen, zouden de katholieken 989 stemmen verliezen en de liberalen er 249 bijwinnen.

Is het te verwonderen dat, in die voorwaarden de commissie aarzelt over te gaan tot het nazicht van Hasselt ?

Men zal niet met Turnhout voortgaan en zich slechts bepalen bij opeilingen », 't is te zeggen dat men uit den hoop een pak zal grijpen van ieder kanton, om te zien of alles juist is.

Een opmerkelijk feit betreffende Turnhout : in verscheidene stemopnemende bureelen hebben de socialisten geene enkele stem. Men moet er uit besluiten dat, als er socialistische getuigen waren, zij niet eens voor hunne eigene candidaten hebben gekozen.

Het besluit der derde commissie, die een onderzoek beveelt over de feiten van omkooperij ten laste van M. Fonteyne, gekozen uitgeroepen te Brugge, is genomen met 3 stemmen tegen 1 en 3 onthoudingen.

De Regeering kan en mag niet toegeven aan 't geweld.

Ziehier wat een groot liberaal blad van Bremen (Duitschland), de « Weser-zeitung » zegt over hetgeen in België, na de kiezing van 2 Juni gebeurd is :

« In België heeft de natie, na eenen buitengewonen geweldigen kiesstrijd, zich opnieuw ten voordeele verklaard der katholieke gezindheid. Zeker is die uitslag onder liberaal oogpunt, te betreuren ; maar het ware zot dien uitslag toe te schrijven aan bedrog en kiesdrukking. De eerste reden van deze nederlaag, dat is de vrees der bevolking de socialisten de overhand te zien krijgen in het bestuur van het land...

» In plaats van zich daarvan rekening te houden en in 't toekomende beter te handelen, heeft men te Brussel, te Luik, te Verviers en elders in eenen aanval van machteloze woede, beginnen breken en slaan.

» Dat moest noodwendig vanwege de overheid, zeer strenge voortkomende en beteugelende maatregelen uitlokken.

» De Staat heeft voor plicht de burgers te beschermen tegen de buitensporigheden van eene anarchistische menigte. Als men straatgeweld in de plaats der Kamers wil stellen, mag de regeering niet toegeven aan het schrikbewind van het gespuis. »

Alle mannen van orde spreken alzoo. Een land waar men straffeloos de orde mag storen, waar de personen en eigendommen niet beschermd worden, is een land dat ten ondergaat. 't Leven is er onverdragelijk voor de menschen die willen in ruste en vrede leven.

Algemeen stemrecht.

Nu dat de gemoederen tot hunnen gewonen toestand beginnen terug te keeren, mogen de Belgen de vraag stellen : Moet het iemand spijten dat de katholieken overwonnen hebben ?

De socialisten zullen zeggen :

Nu krijgen wij het Zuiver Algemeen Stemrecht niet, het eenig middel tot verbetering van onzen toestand.

Daarop rijst onmiddelijk eene andere vraag : Is het beter voor de werklieden, dat er waar Zuiver Algemeen Stemrecht bestaat ?

In Frankrijk, bij voorbeeld ?

Daar bestaat het Algemeen Stemrecht bijna zooals onze socialisten het zouden willen.

Frankrijk was in 1870 de eerste natie der wereld ; nu staat het op den vierden of op den vijfden rang.

Per hoofd gerekend, onder ekonomisch oogpunt, staat Frankrijk weeral op den vierden of den vijfden rang. — België op den eersten ver uit.

Is het in Frankrijk beter voor de werklieden ?

In België hebben de werklieden een ouderdomspensioen — het is maar 65 fr. en men mag weldra verbetering verhopen.

In Frankrijk zijn nog geene ouderdomspensioenen ; er is wel eene wet op, maar die zal binnen 30 jaren vruchten afwerpen. Er is daar geene spraak van er verbetering aan toe te brengen.

In Frankrijk, 7 fr. per 100 kilos, rechten op de tarwe ; zeer hooge rechten op tabak, koffie, stekskens, verkensvleesch.

In België niets van dat alles.

In Frankrijk alle zonen soldaat.

In België een zoon per huisgezin.

Zeg, wat zijn de Franschen met hun algemeen stemrecht gevorderd.

In Portugal joeg men over een paar jaren den Koning weg : het ging slecht voor de werklieden in Portugal ; de republiek zou betermis brengen.

Het algemeen stemrecht bestaat er, maar het Republiekeinsch voorloopig bewind wachtte eerst zes maanden eer het kiezing hield, en dan legde het de zaken zoo aan boord dat geen enkel kandidaat, die niet Republiekeinsch was, zich kon aanbieden.

Men hield hem aan en men stak hem in den bak.

Al de gekozenen waren natuurlijk republiekeinen.

De toestand verbeterde niet, maar verslechtte nog. Gedurig breken onlusten uit, omdat het volk noch werk, noch brood heeft. Zijn algemeen stemrecht heeft hem in niets geholpen.

Wat den rang van Portugal betreft, onder handels- en nijverheids-oogpunt, Portugal komt heel aan het steertje op den 20e en 25e rang.

Genoeg niet waar ! Dat bewijst volkomen dat het algemeen stemrecht in 't geheel niet de beste gouvernementen vormt.

DE SENAAT.

Zitting van Woensdag 17 Juli 1912.

M. Ryckman, verslaggever, doet de beslissing kennen der kommissie in zake der kiezing van Nijvel. De verkiezing van M. Henricot, 1e plaatsvervanger en M. Brunart, 2e plaatsvervanger voor den Senaat, worden geldig verklaard.

M. Goblet d'Alviella interpelleert den heer minister over de straf welke een officier heeft opgeloopen, om met zijn paard te Brussel door eene processie geredes te zijn.

Luitenant-Generaal Michel antwoordt dat de officier niet verplicht was, alleen zijnde de eer aan het H. Sakrament te bewijzen, maar dat het reglement stellig verbiedt aan militairen eene processie te doorkruisen, en daarvoor werd de officier gestraft.

M. Goblet d'Alviella stelt eenen blaam voor aan de regeering omdat de onderwijzers van Merbes-le-Château de burgerlijke begrafenis van eenen schepene aldaar niet mochten bijwonen, en omdat de prefekt van het atheneum van Ostende aan zijne leeraars niet heeft toegelaten de begrafenis van burgemeester Pieters bij te wonen.

M. de Minister antwoordt afdoende.

M. Braun stelt voor de dagorde van vertrouwen in de ministeriëel verklaring te stemmen.

De dagorde wordt gestemd door 48 stemmen tegen 35.

De Senaat beslist uiteen te gaan tot 30 Juli.

KAMER
Buitengewone zittijd

Zitting van Dinsdag 16 Juli 1912

M. Van de Walle spraak eene lange redevoering uit ten voordeele van het algemeen stemrecht.

M. Terwagne vroeg om zijne kameraden van Antwerpen, die voor den Socialitischen Zeemansbond vastzitten, los te laten.

M. Hendericx protesteerde hevig dat hij eene ondervraging had aangekondigd over de vrije werklieden te Antwerpen en de Antwerpsche handelbrijvers, die thans onder een echt schikbewind leven.

Een hevig rumoer ontstond. De voorzitter sluit het incident.

Dan sprak de heer Berryer, minister van binnenlandsche zaken, zijne redevoering uit. Hij bekeldde de kartelbroeders die beweerden dat de katholieke zegepraal van 2 Juni 't gevolg is van kiesomkooperij !

De kartelmannen tierden wat, maar de heer minister stoorde er zich niet om.

De kiezing van Brugge.

De kommissie, gelast met het verslag over kiezing van Brugge, heeft besloten dat er reden bestaat om een onderzoek te openen over de feiten die ten laste van M. Fonteine gelegd worden. Verslaggever M. Fernand Cocq.

Zitting van Woensdag 17 Juli 1912.

M. Royer vraagt dat men aan de derde kommissie de stembrieven zou overhandigen der kiezing van Ath-Doornijk

M. Hovois zegt dat zulks onnoodig is, aangezien er geene klachten tegen die verkiezing zijn ingekomen.

M. Destrée. — Ik stel bepaald voor dat de gevraagde stembrieven aan de 3e kommissie zouden verstrekt worden.

M. Helleputte raadt zijne vrienden aan het voorstel Destrée te verwerpen.

Men stemt en het voorstel Destrée wordt verworpen door 87 stemmen tegen 77 en 3 onthoudingen.

Goedkeuring der Kiezingen.

M. Vandervelde spreekt eene lange redevoering uit tegen de regeering, welke kort voor de kiezingen maatregelen nam ten voordeele der staatsbeambten en werklieden.

De socialisten, roept hij uit, zijn niet tegen den godsdienst maar tegen het klerikalismo. Het zijn de katholieken, zegt hij, die den godsdienst in de politiek mengen.

Wij hebben voor de kiezingen, toen het kartel reeds gesloten was, verklaard dat wij niets van ons programma afdeden en dat wij republiekeen en kollektivisten waren en bleven.

Het algemeen stemrecht zullen wij veroveren door met volk tegen en zonder de katholieken, deze zullen den nek krommen en buigen of barsten. (*Zeer wel links, gelach rechts.*)

De zitting wordt om 5 ure geheven.

Zitting van donderdag 18 Juli.

M. Hovois meent dat het woord kiesbedrog niet ten laste van de katholieken moet aangewend worden. Hij leest eenen brief van M. Richard, lid der Bestendige Deputatie van Brabant, eenige dagen voor de kiezing aan een aantal bedienden gezonden

M. Richard zegt dat er verhoogingen van jaarwedde zullen toegestaan worden

Liberale eigenaars hebben brieven geschreven aan hunne pachters om hen te dreigen dat zij hun land zullen afgenomen worden indien de kartellisten niet zegepralen.

M. Pirard. — Dat zijn uitzonderlijke gevallen. (*Gelach rechts*).

M. Hovois haalt nog gevallen van drukking aan welke zouden gepleegd zijn te Schaarbeek.

M. Vandervelde heeft gezegd dat M. Hymans in zijne klauwen zat. M. Hymans heeft geantwoord dat hij niets te wijzigen had.

Nu, M. Vandervelde heeft gezegd dat hij niets heeft toegegeven en dat hij alles bekomen heeft.

Het is zeer gelukkig voor de liberalen dat onze zegepraal den heer Vandervelde beletten hebbe zijn program te verwezenlijken.

Het program der katholieken waarborgt elks vrijheid.

Spreker leest eenen brief van den heer Picard door *La Chronique* afgekondigd daags voor de kiezing (hoe ! hoe ! links)

De katholieke partij zal voort haar program toepassen met gematigdheid zooals altijd.

Al de pogingen der linkerzijden zullen onmachtig daartegen zijn. (*Lang. lev. rechts*).

Zitting van Vrijdag 19 Juli 1912.

M. Helleputte doet uitschijnen dat al de verbeteringen voor het personeel zijn gevraagd door vrienden en tegenstrevers van M. de Broqueville.

Heeft Antwerpen niet in Februari loonsverhooging geschonken aan al de kleine bedienden ?

Ik beknibbel niet, ik doe enkel de overeenkomst tusschen beide maatregelen uitschijnen.

Heeft de Chempostel niet den lof gemaakt van MM. Lemonnier en Bertrand, die loonsoplag vroegen ?

Als MM. Lemonnier en Bertrand dat vragen is het goed ; als M. de Broqueville het doet is het slecht. (*Gelach, rechts.*)

Heeft men in het arrondissement Tongeren-Maeseyck niet gesch-rmd met de loonsverhoogingen en gezegd dat zij het werk waren van M. Neven ?

Overigens, heeft men geen ongelijk de Staatsbedienden hierin te mengen ?

Hebben wij geen brieldragers gezien die ongefrankeerde strooibrieven der oppositie rondbroegen ?

M. Hoblait. Geef hunne namen op.

M. Helleputte. Ik zal het niet doen. Ik wil geen kleine bedienden straffen, doch aan M. Hoblait zal ik de namen wel meedeelen.

Overigens, uwe houding hier wordt afgekeurd door uwe vrienden van den Senaat, die van geen omkooperij hebben gesproken en door de goedkeuring van al de kiezingen, verklaarden dat de kiesomkooperij alleen bestaat in uwe verbeelding (*Zeer wel, rechts.*)

Spreker doet opmerken dat al wat de oppositie wil doen is : bewijzen dat niet het Cartel aansprakelijk is voor het stemmenverlies der linkerzij.

Wij hebben stemmen gewonnen en dat na 28 jaar aan het bewind te zijn geweest.

M. Mosville. Meent gij dat het gewenscht is, dat een gouvernement 28 jaar aan 't bewind blijft ?

M. Helleputte. Ik meen dat het van belang is voor een land zoo lang mogelijk een goed gouvernement aan het bewind te houden. (*Zeer wel, rechts*).

M. Vandervelde. Maar waarom zijt gij dan vertrokken ?

M. Helleputte. — Ik meende dat ik buiten het gouvernement meer dienst kon bewijzen.

En dat heb ik gedaan en 't bewijs is dat wij in mijne provincie alleen, drie zetels hebben gewonnen.

De droom van een goed burger is niet minister te zijn, in welke voorwaarden ook, maar wel te werken om aan het land het beste en sterkste bewind te bezorgen. (*Salve van bejuichingen rechts*).

De diamanten van Cérisolles

34de vervolg

Een spottende lach was het bescheid van den markies.

In ieder geval, zegde Julio, al kan ik mijn verleden niet herstellen, zoo kan ik toch veel doen om de herinnering ervan te doen verflauwen.

— Dat berouw ontroert me, antwoordde Villandry spottend. Maar laten we nu tot uw zending komen.

— In twee woorden kan ik het zeggen : Gij hebt een kind gestolen en dit kind kom ik opeischen.

— Ja, dat is heel eenvoudig. Ge vergeet echter te spreken van den prijs.

— Ge zoudt het ons willen verkoopen, gij, die zoo vermogend zijt ? Foei, markies, dat had ik niet van u gedacht.

— Ge weet wel, dat hier geen kwestie is van geld, zegde Arendshoofd. Het kind is voor mij een waarborg.

— Wat eischt ge dan ?

— De moeder wilde mij aanklagen, om zoodoende haar echtgenoot uit de gevangenis te krijgen. Welnu, ik eisch, dat zij van die poging, om den man in vrijheid te stellen, afziet. Wanneer Lénore mij zweert op het leven van haar kind, dat zij afziet van elke poging om Romain De Cérisolles uit de gevangenis te krijgen en mij tevens met haar woord borg staat, dat zij ook anderen er van af zal houden tot die bevrijding mede te werken en mij tegen te werken, dan zal het kind haar onmiddelijk teruggegeven worden.

Er zouden menschen zijn, die mij een dwaas noemen, omdat ik vertrouw op den eed van een vrouw, maar Lénore ken ik en daarom stel ik die eenvoudige voorwaarde.

— Dat geloof ik, maar ongelukkigerwijs zijn uw voorwaarden moeilijk te aanvaarden voor een echtgenoote als zij is.

— Zij heeft maar te kiezen, gaf Arendshoofd op ruwen toon ten antwoord.

Opgewonden liep Arendshoofd door de serre heen en weer. Het hinderde hem geweldig, dat hij zich door Julio moest laten uithoeren en gaarne had hij hem onverwachts een dolk tusschen de ribben gesteken. Echter, de omstandigheden waren hem ditmaal niet gunstig.

De scheikundige bespiedde oplettend het gelaat van zijn tegenstander, want hij wilde het oogenblik afwachten, dat Arendshoofd in het volle licht van de zaal zou staan om de beslissende vraag te stellen.

Dat oogenblik kwam spoedig, want de gastheer deed een paar stappen den grooten salon in om te zien of er niet toevallig een paar luistervinken in de buurt waren.

— En wanneer mevrouw De Cérisolles uw ultimatum aanneemt, wat mij niet onmogelijk lijkt, wanneer zoudt ge dan het kind teruggeven ?

— Dadelijk !

De blik van den markies dwaalde niet af en zijn stem klonk openhartig. Hij had niet gelogen.

Julio had het wel willen uitschreeuwen van blijdschap, want hij had nu de overtuiging, dat het de scheiding van de moeder doorstaan had, dat het leefde.

De vreeselijke voorwaarde, door Arendshoofd gesteld, deed Julio een oogenblik vreezen, dat de kleine Diana niet meer tot de levenden behoorde en dat de bandiet op handige wijze de verklaring uit handen van Lénore wilde ontvangen, voordat hij den dood van het kind meedeelde, maar nu had Julio zekerheid.

— Goed, luidde het bescheid van den scheikundige, ik zal uw voorwaarden aan mevrouw De Cérisolles overbrengen. Het kind is gezond, nietwaar ?

— Wat ? riep Arendshoofd spottend uit, gezond ? Twijfelt men dan nog aan mijn bekwaamheden als opvoeder ? Ik meen dat Lénore wel kan weten dat ik de kinderen uitmuntend groot breng !

— Ik merken, dat Martine geen nieuwelinge op dat gebied is, vleide Julio heel voorzichtig en mevrouw De Cérisolles zou liever haar dan een andere vrouw bij de kleine hebben, daarvan ben ik overtuigd.

Julio's doel was op die wijze achter de schuilplaats te komen, doch het gelaat van Arendshoofd is strak als marmer en Julio kan niets meer van dat gelaat lezen. Alleen gleed een bijna onmerkbare glimlach over zijn lippen, toen Julio den naam van Martine noemde, want nu las hij klaar in het spel van zijn vijand.

— Het gaat goed met het kind, zegde hij, maar het is niet zoo sterk als Lénore indertijd was. De moeder zal dus verstandig doen als zij de kleine gauw terugneemt.

— 't Is niet noodig om de moeder angst aan te jagen, gaf Julio koel ten antwoord. Het is uw belang over het kind te waken, want dat leven beteekent uw even en ge zult niet zoo dwaas of roekeloos zijn in de verzorging te kort te schieten. Ik zou geen duit voor uw hoofd geven, als de kleine, op den dag dat de voorwaarden ingewilligd worden, niet kon teruggegeven worden. Laat haar bewaarster dus goed voor de kleine Cérisolles zorgen ! Ik ga nu de moeder opzoeken en haar de uitslagen van ons onderhoud meedeelen. Ik ben ervan overtuigd, dat zij zich eerst zal verzetten tegen de gedachte haar ongelukkigen echtgenoot te moeten offeren, maar de vrouw is meer moeder dan echtgenoote en ten slotte zult ge verkrijgen, hetgeen ge verlangt. Tot weerziens dus, Arendshoofd en bedenk, dat het leven van het kind de eenige waarborg is voor uw behoud. Het zou heel jammer zijn als dit tooverachtig décor zou verdwijnen als een droom en de groote, machtige markies op een kwaden dag de weduwe (guillotine) zou begroeten.

Julio maakte een buiging voor Arendshoofd, om de gasten, die hen van uit de verte mochten gadeslaan, van het spoor te leiden en verdween.

De bandiet volgde den ander met de oogen en ging daarna op een bel toe, toen Julio onverwachts terugkeerde, en de hand op den arm van Arendshoofd legde, zeggend :

— Halt, m'n waarde, geen aardigheid. Ik begreep dat ge mij nog een poets zoudt willen bakken en mij voordat ik het huis verlaten had, een of ander gedenkenis toedacht, waarvan ik niet veel zou navertellen. Bedenk echter, dat ik als afgezant kom en daarom zeg ik u, dat als ge die electrische bel moetst aanraken, ik u de kracht van dit speeltuigje zal laten voelen.

Bij deze woorden hield Julio in zijn tijnbehandschoende rechterhand een revolver, waarvan de loop den bandiet dreigend tegenglinsterde.

— Ik ken de wetten van het oorlogsrecht, antwoordde Arendshoofd op verachtelijken toon.

— Goed, dan wil ik gelooven, dat ge niet trachttet mij te doen dooden, maar dan hebt ge mij toch willen laten volgen en ook daartegen verzet ik mij. Ge weet, dat ik een scherp oog en een vaste hand heb. Bij het eerste verdachte gezicht, dat ik achter my zie, laat ik dit wapen meespreken, een groot gevaar voor ons beiden, zooals ge wel weet.

Zonder verder Arendshoofd's antwoord af te wachten, verliet Julio het hotel en waagde hij zich met de noodige omzichtigheid in de groote avenues, die met haar talrijke schuilhoeken zulke voor een misdaad uitstekende plaatsen zijn. Hij ontwaarde echter spoedig, dat men hem niet volgde en dat de bandietenoverste gezwicht was voor de bedreiging.

In de rue des Gravilliers wach te Lénore met angst de terugkomst van Julio af, de oogen gericht op de klok, om zich te overtuigen dat het minuten en geen eeuwen waren, die verliepen.

Eindelijk hoorde ze de welbekende bel aan den heer Blanchard, maar ze moest nog wat geduld oefenen vooraal moeder Michu, die in slaap was gevallen, het bellen hoorde en, vanuit haar loge, de deur opende.

Lénore hoog zich over de trapleuning heen, terwijl Julio de trap nog opliep en vroeg met koortsachtige stem :

— Zijt gij het, mijnheer Blanchard ?

— Ja, mevrouw, ik ben het. En ik kan u zeggen, dat ik goed tijding heb. Het gaat uitstekend met het kind

— O !... God... dank !....

Julio was bijna boven en zag in het duister de jonge vrouw wankelen onder de aandoening van haar vreugde.

Hij geleidde haar naar de kamer en zette haar in een zetel neer. Toen kwam ze weer bij en dadelijk zegde ze :

— Spreek toch, mijnheer Blanchard ; ik ben zoo verlangende naar uitvoerige berichten !

Eensklaps echter slaakte ze een gil, want nu pas zag ze, dat een vreemde heer haar te woord stond.

De scheikundige bemerkte de oorzaak van de ontsteltenis en haastte zich den valschen baard af te doen.

— Vreeselijk niets, mevrouw, het is een vermomming, waarin ik Arendshoofd heb ontmoet en gesproken.

Mijnheer, laten wij eerst over Diana spreken !

— Ik kan u de verzekering geven, dat het best met haar gaat, want ge begrijpt wel, dat men voor zoo'n gijzelaarster de grootste zorg in acht neemt. Ik heb de bevestiging er van gekregen en gelezen in de oogen van den overste, dat hij de waarheid sprak. Daarop kunt ge ten volle vertrouwen. Het beste bewijs, dat het kind leeft, is dat Arendshoofd voorstelt het u terug te geven.

Letterlijk ingenoeg vertelde Julio nu, wat er in het hotel aan de Champs Elysées gebeurd was.

Toen Blanchard meedeelde wat de voorwaarden waren, waarop het kind zou uitgeleverd worden, werd het gelaat van Lénore zoo wit als marmer. Zou zij moeten kiezen tusschen haar beide panden, den echtgenoot en 't kind ? Zou zij den moed en de wreedheid bezitten een keus te doen ?

— Onmogelijk... onmogelijk ! stamelde de ongelukkige vrouw, een smartelijken blik richtend op Julio. Begrijpt die beul dan niet dat beiden mij even na aan het hart liggen, dat beiden een gelijk deel van mijn leven zijn ?

— Dat bewijst, dat wij dan beiden moeten redden en dat zullen wij ook doen, verklaarde Julio op luchtigen toon, om de moeder weer moed in te spreken.

— Waarlijk, wanhoopt ge niet ? vroeg Lénore. O, wat doet mij dat goed.

— Meer dan ooit vertrouw ik dat ik mijn woord gestand kan doen. Mijn eenige vrees was, dat het kind, dat altijd met nauwkeurige zorgen omringd was, de veranderde levenswijze in handen van Martine niet zou kunnen doorstaan. Daarvan wilde ik mij in hoofdzaak overtuigen. Nu ben ik echter gerustgesteld en is het mij gebleken dat de jeugdige loot van 't geslacht Cérisolles sterk is als haar vader, die ook de ellende weerstand weet te bieden.

— Maar hebt ge den roover niet boos gemaakt door hem zoo aan te pakken ? vroeg Lénore beangst.

— Verschooning, ik heb hem wel aangepakt, maar ik ben voorzichtig geweest door mij niet bloot te geven. Ik heb Italiaansch bloed in de aderen ; dat heb ik bewezen, Arendshoofd is er door mij van overtuigd dat gij, na heel wat gewerklaag en een langen tijd van aarzeling, zult toegeven en den vader zult opofferen aan het kind, ik heb hem weten te overtuigen, dat ge meer moeder zijt dan echtgenoote. Ik voor mij ben voor oordeel dat ge liever zoudt willen sterven dan een keus te doen.

— Gij hebt volkomen gelijk, beaamde Lénore, maar ik hoop, dat ge mij niet in de gelegenheid zult stellen het te bewijzen.

— Wees daarvan verzekerd, mevrouw. Ik heb bovendien nog een ontdekking gedaan, die mij met vreugde vervult. Het schitterende feest in het hotel in de Champs Elysées heeft bij mij de overtuiging gevestigd, dat de bewoner moet baden in het goud. Vermoedelijk heeft hij onlangs wat men noemt een prachtigen slag geslagen. Die overvloed van geld is voor mij het bewijs, dat hij het zich voorteerst niet moeilijk zal maken voor de bemachtiging van het geheim, dat hem de gelegenheid verschaft kunstmatig diamanten te vervaardigen. Aristo en ik kunnen dus alle krachten inspannen om de schuilplaats van Martine te ontdekken, zonder de vrees gestoord te zullen worden door een of andere onaangename gebeurtenis. Ik heb nu de overtuiging, dat we rustig kunnen voortwerken aan de bevrijding, zonder lastig gevallen te worden, daar de rooververste nu de zekerheid heeft voor zichtelf, dat hij zal verkrijgen wat hij verlangt. Vertrouw op ons, mevrouw, alles zal in orde komen en ik zie den dageraad gloren van een nieuwen blijden dag.

Lénore had beide handen van den scheikundige gegrepen en drukte ze, met tranen in de oogen.

De hoop op een goeden uitslag stond ook bij haar nu rotsvast. (Vervolg).

Stad Tongeren

XIIde GOUWFEEST

der Katholieke Turnkringen uit de provincien Luik en Limburg, belegd door den « Turnkring Ambiorix » voor 10, 11 en 12 Augustus 1912.

Voorloopig Algemeen Programma der Feesten en Prijskampen.

ZATERDAG. — Om 4 1/2 ure. — Plechtige ontbind der Vreemde Kringen.

Om 5 ure. — Prijskampen aan de toestellen. — Internationale kampioenschappen.

Om 8 1/2 ure. — Lichtstoet.

ZONDAG. — Om 8 ure. — Internationale prijskampen — vaan gezamenlijke oefeningen — pyramiden — Boxe-oefeningen, enz.

N. B. — Deze prijskampen, alsook die van Zaterdag worden gegeven op de openbare plaatsen der stad.

Om 11 ure. — H. Mis voor de Turners in O. L. Vr. Kerk.

Om 2 ure. — Optocht door de voornaamste straten der Stad.

Om 3 ure. — XIIde Gouwfeest op 't Sportplein der Concordia.

Om 8 1/2 ure. — Avondfeest op de Groote Markt.

MAANDAG. — Plechtige Uitreiking der prijzen.

DEELNEMENDE MAATSCHAPPIJEN :

1. — L'Avant-Garde St-Hadelin, Visé
2. — St-Albert van Jehay-Bodegnée.
3. — L'Alerte van Verviers.
4. — L'Ampsinoise van Ampsin.
5. — La Garde Wallonne van Spa.
6. — La Concorde van Welkenraedt.
7. — Les Croisés van Lize-St-Joseph.
8. — L'Avant-Garde van Glain.
9. — St-Troud Sports van St-Truiden.
10. — La Vaillante Ougréenne, Ougrée.
11. — St-Martinus Turnk., Tessenderloo.
12. — La Vaillante van Jupille.
13. — Le Blé qui lève van Cheratte.
14. — Le Sabre van Verviers.
15. — La Jeunesse salésienne van Luik.
16. — La Hallebarde van Luik.
17. — Vermaak na Arbeid, Herenthals.
18. — Turnkr. der Xaverianen, Thienen.
19. — La Nationale, Chaudfontaine.
20. — Dieu et Nous, Vielsalm.
21. — Gilde du Sacré-Cœur, Molenbeek.
22. — L'Espoir, Luik.
23. — Les Zouaves, Lize-Seraing.
24. — St Antoine, Pepinster.
25. — Concordia, »
26. — L'Alliance, Verviers.
27. — Garde Franchimontoise, Ensival.
28. — La Garde Mosane, Hermalle.
29. — L'Espoir, Cheratte.
30. — La Nationale, Kinkempois.
31. — Eerewacht O. L. V. Tongeren.
32. — Olympia, Maestricht.
33. — St-Mathias, Maestricht.
34. — Volharding, Meersen.
35. — Oranje, Limmel.
36. — St-Martinus, St-Truiden.
37. — Berchemsche Turnkring, Berchem.
38. — Afdeeling Katholieke Kring, Leuven
39. — La Concorde, Luik.
40. — Le chêne, Verviers.
41. — La Villersoise, Villers-le-Bouillet.
42. — Sint-Pieterkring, Mechelen.
43. — St-Jean Berchmans, Diest.
44. — St-Jean, Membach.
45. — La Vaillante, Ans.

BUITENLAND.

Frankrijk

Aan stukken gereden. — De heer Henri Dupas, 43 jaar, gehuwd en vader van drie kinderen, gebortig van Hainin (België), meestergast te Rijsel, wilde langs de spoorbaan huiswaarts keeren.

Plots geraakte zijn voet in een ijzardraad verward bij het oversteken der sporen ; hij sukkelde viel en werd door een expresstrein waarvoor hij zich had willen mijden, vreeselijk verminkt.

Een uur later overleed de ongelukkige.

Vereenigde-Staten.

De dollar van kolonel Astor. — Mev. Archibald Forbes, eene dame uit de hooge wereld van New-York, heeft een dollar gezonden naar de bureelen van het gedenkteeken van den Titanic, te Wishington. In haar brief verklaart zij dat die dollar voortkomt van kolonel Astor. Zij speelde met dezen bridge als de Titanic op den den ijsberg liep. Zij had nooit te voren bridge gespeeld en toen zij den dollar van kolonel Astor afgewonnen had, reikte deze hem naar over en wenschte haar geluk. Dit geluk werk werkelijkheid, vermits Mev. Forbes gered werd. Zij stuurde haren dollar aan het comiteit. Het is de eenige die zij ooit met de kaarten won.

— Zwaardvisch tegen Haai. — De passagiers van de stoomboot Caledonia, die gisteren in New-York uit Glasgow is aangekomen, had op de hoogte van Nantucket een zeer belangwekkend avonturen. In de morgenstonden verspreidde zich op het schip het gerucht, dat er wat buitengewoons aan de hand was op zee. Alles stroomde bijeen op het dek en de kapitein was zoo vriendelijk de vaart te vertragen.

Daar kregen de toeschouwers iets verrassend te zien. Een omtrent drie meters lange haai sprong eensklaps met een machtigen sprong uit het water ; hij werd aan dichtbij gevolgd door een weinig kleineren zwaardvisch. Toen zij samen terug in 't water vielen, boorde deze zijn vreeselijk natuurlijk wapen den haai in de zijde en men zag hoe zij met elkander worstelden. Het water werd roodgekleurd door het